

R i k s d a g e n s s v a r å Regeringens proposition med förslag till särskilda lagar rörande landskapet Åland, för såvitt angår förslaget till lag om utövande av lösningssrätt vid försäljning av fastighet på Åland.

Till

Riksdagen har överlämnats Regeringens proposition med förslag till särskilda lagar rörande landskapet Åland. Riksdagen, som i ärendet emottagit Grundlagsutskottets betänkande N:o 8, har behandlat ifrågavarande lagförslag i den ordning 60 § i lantdagsordningen av den 20 juli 1906 föreskriver samt antagit lagen så lydande:

L A G

om utövande av lösningssrätt vid försäljning av fastighet i landskapet Åland.

I enlighet med Riksdagens beslut, tillkommet i den ordning 60 § i lantdagsordningen föreskriver, stadgas härmed som följer:

1 §.

Har fastighet, belägen inom landskapet Åland, försålts till någon, som icke har laga bo och hemvist inom landskapet, och vilja flere med stöd av 5 § i lagen angående särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning lösa fastigheten, tillkommer, därest icke köparen överenskommer om dess förytttrande åt någon, som i landskapet Åland har laga bo och hemvist, framom enskild företrädesrätt till lösning landskapet och därefter den kommun, inom vilken fastigheten är belägen. Mellan två eller flere enskilda avgör lotten. Landskapets rätt utövas av landskapsnämnden.

2 §.

Den, som önskar lösa fastighet, varom i 1 § är fråga, anmäla därom hos landshövdingen inom en månad från det första uppbudet å köpet meddelades. Landshövdingen åligger att, efter att hava hört köparen, förordna huruvida fastigheten är lösen underkastad.

Har beträffande fastighet bestämts att den är lösen underkastad och har icke ägaren inom en månad från det sådant beslut, som i 1 mom. nämnes, fattats förytttrat fastigheten åt någon, som har i landskapet Åland laga bo och hemvist, bestämme landshövdingen enligt 1 §, vem lösningssrätten skall tillkomma. Då lottnings i dylikt fall blir nödig, verkställs den av landshövdingen i lantrådets närvaro.

3 §.

Ernås icke överenskommelse om lösens belopp, överlämne den till lösning berättigade eller fastighetens ägare frågan till underrätts avgörande;

och skall motparten genom stämning beredas tillfälle att bliva hörd i saken.

Kostnaderna för sakens behandling vid domstolen skola bestridas av den, som vill lösa, därest ej domstolen finner, att ägaren skäligen bort åtnöjas med den erbjudna lösen och att han förty bör vidkännas kostnaderna eller någon del av dem.

4 §.

Då landsfastighet löses, skall den avträdas den 14 mars, som inträffar närmast efter tre månader från det lösens belopp bestämts. Stadsfastighet skall avträdas den fardag, som inträffar närmast efter två månader från det lösens belopp bestämts. Överenskomma sakägarena om annan överlåtelse-dag, lände det till efterrättelse.

Lösen skall vid förlust av lösningsrätten erläggas senast den dag avträdandet bör äga rum.

Där ej annorlunda överenskommits, tillkommer den, som avträder fastigheten, ersättning av säljaren för vad han utöver lösens belopp kan hava erlagt för fastigheten.

5 §.

Vad i allmän lag är stadgat angående rätt att lösa försåld fastighet äge icke tillämpning i fråga om fastighet, vilken jämlikt 5 § i lagen angående särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning löses.

6 §.

Ändring i domstols och landshövdingens beslut sökes i vanlig ordning.

7 §.

Denna lag må icke ändras, förklaras eller upphävas ej heller avvikelser från den göras annorledes än med Ålands landstings bifall och i den ordning, som om grundlag är stadgat.

Helsingfors, den 9 december 1921.
